

6. Гринько Т.В., Мазур-Каскевич В. М. Енергоємність машинобудівної галузі. *Досвід*. 2004. Вип. 4. С. 38-41.
7. Гринько Т., Гільорме Т., Управління інноваціями бізнес-структур у цифровому контексті. *Економіка та суспільство*. 2024. № 67. <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/4749>.

Д-р екон. наук Яровенко Т. С., Дмитренко М. Р.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

УДОСКОНАЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ РОБОТИ ТРАНСПОРТНОГО ПІДПРИЄМСТВА У СУЧАСНИХ УМОВАХ

Злагоджена й результативна робота транспортного та складського господарств є ключовим чинником формування довгострокових конкурентних переваг для транспортного підприємства-дистриб'ютора. Саме ефективне управління їхньою діяльністю створює підґрунтя для стабільного економічного розвитку, оскільки від організації роботи цих підрозділів безпосередньо залежить ефективність і майбутні можливості компанії в цій сфері.

Наукові та практичні проблеми, що пов'язані з удосконаленням діяльності транспортного підприємства, а також транспортного та складського господарств відображені у роботах: Є. Крикавського, А. Джаміні, А. Альбекова, О. Митько, Д. Бауерсокса, Н. Власової, Ю. Пономарьової, А. Гаджинського, Д. Джонсона, А. Зевакова, М. Киршиної, Б. Анікіна, Ю. Неруша та ін. Але підвищення ефективності діяльності транспортних підприємств-дистриб'юторів й досі є актуальним завданням, у зв'язку зі зміною умов функціонування та появою нових ризиків й можливостей розвитку.

Волобуєва Т. В., Сирота В. М., Мастепан С. М., Мастепан М. А. вважають, що на підприємствах автомобільного транспорту в питаннях організації транспортних процесів є багато проблем [1]: необхідність виділення значних трудових, матеріальних, енергетичних ресурсів; автомобіль вимагає якісних автомобільних доріг, а маршрути перевезень пасажирів і вантажів не завжди співпадають з якісними ділянками доріг, і підприємству доводиться формувати маршрути перевезень; автомобіль – один із найбільших забруднювачів навколишнього

середовища; аварійність; економічні втрати підприємства при виробництві транспортних послуг.

Антонюк О. П. акцентує увагу на підвищенні ефективності використання рухомого складу транспортного підприємства через оптимізацію процесу забезпечення запасними частинами. Це досягається шляхом врахування доступності запасних частин у регіоні та фінансових можливостей АТП для визначення номенклатури та обсягів запасів, які слід утримувати на складі підприємства [2]. Харченко С. В., Байцан В. Г., Косякевич Д. П., Лисенко С. В. розглядають підвищення ефективності використання парків транспортних та технологічних машин шляхом вдосконалення системи технічного обслуговування і ремонту [3]. Дослідники приділяють увагу певним сферам функціонування транспортних підприємств. Так, Ачкасова Л. М. розглядає удосконалення інформаційної системи автотранспортного підприємства [4]. Манойленко О., Давидюк Т., Шевченко М. досліджують напрями удосконалення управлінського обліку операційних витрат автотранспортних підприємств [5]. Штих С. Р. та Сакно О. П. визначають основні напрями вдосконалення автомобільних перевезень. Вони підкреслюють, що розробка маршрутів дозволяє точно визначати обсяг вантажоперевезень від постачальників до споживачів, кількість автомобілів, задіяних у перевезеннях, зменшувати простої транспорту під час завантаження та розвантаження, ефективніше використовувати рухомий склад і звільняти значні матеріальні ресурси у споживачів. Крім того, маршрутизація підвищує продуктивність автомобілів і водночас знижує потребу у збільшенні рухомого складу при збереженні обсягу перевезень [6].

Значні аспекти, спрямовані на підвищення якості та ефективності функціонування транспортного господарства, включають [1-3]:

- поглиблення предметної і функціональної спеціалізації виробництва та розвиток кооперації;
- збільшення рівня автоматизації виробничих процесів та управління;
- зниження середнього віку транспортних засобів та підвищення частки сучасного, високоефективного обладнання у складі автопарку;
- удосконалення систем нормування, обліку та контролю за використанням транспортних засобів із впровадженням мотиваційних механізмів, що сприяють їх ефективності;

– аналіз дотримання принципів прямоточності, пропорційності й безперервності виробничих процесів із розробкою відповідних заходів для їх оптимізації.

Список використаних джерел:

1. Волобуєва Т. В., Сирота В. М., Мастепан С. М., Мастепан М. А. Формування умов ефективного функціонування транспортної системи автотранспортного підприємства. *Вісник машинобудування та транспорту*. 2024. № 1. С. 21-28.
2. Антонюк О. П. Покращення процесу забезпечення запасними частинами рухомого складу автотранспортного підприємства: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. техн. наук: 05.22.20. Житомир, 2021. 24 с.
3. Харченко С. В., Байцан В. Г., Косякевич Д. П., Лисенко С. В. Підвищення ефективності використання парків транспортних та технологічних машин шляхом вдосконалення системи технічного обслуговування і ремонту. *Центральноукраїнський науковий вісник. Технічні науки*: зб. наук. пр. Кропивницький: ЦНТУ, 2025. Вип. 11(42). Ч. 2. С. 382-393.
4. Ачкасова Л. М. Удосконалення інформаційної системи автотранспортного підприємства. *Економіка транспортного комплексу*. 2021. Вип. 38. URL: <https://api.dspsa.se.khadi.kharkov.ua/server/api/core/bitstreams/ff8d50b5-8fdd-42c3-b152-c1dfd79dd4aa/content>.
5. Манойленко О., Давидюк Т., Шевченко М. Напрями удосконалення управлінського обліку операційних витрат автотранспортних підприємств. *Цифрова економіка та економічна безпека*. 2023. URL: <https://repository.sspu.edu.ua/server/api/core/bitstreams/f3ae9f33-9219-4bd2-83a5-4e6090d6beab/content>.
6. Штих С. Р., Сакно О. П. Напрями удосконалення автомобільних перевезень. 2022. URL: <https://ir.nmu.org.ua/server/api/core/bitstreams/89e9ba01-d0af-4ded-a0b7-4163cc96c751/content>.

Д-р екон. наук Яровенко Т. С., Колесникова К. С.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ЛІКВІДНІСТЬ ЯК КЛЮЧОВИЙ ІНДИКАТОР АНТИКРИЗОВОГО УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

В умовах економічної нестабільності, воєнних ризиків та зростання фінансової невизначеності забезпечення фінансової стійкості підприємства стає найбільш пріоритетним завданням. Одним із ключових індикаторів ефективності антикризового управління підприємством є ліквідність, яка відображає здатність компанії своєчасно виконувати свої короткострокові зобов'язання перед кредиторами, постачальниками, співробітниками та іншими кредиторами.

Ліквідність можна розглядати як «запас міцності» підприємства – здатність швидко перетворити активи на гроші для покриття зобов'язань. В антикризовому